

PHẨM GIÁ CAO CẢ CỦA NGƯỜI NGHÈO

Sau 18 năm làm việc cho phường Montagnole ở Savoie, miền Trung Đông nước Pháp, bà Bernadette Joly dẫn thân trong giáo xứ và giúp Trung Tâm đón tiếp Bệnh Nhân tại Lộ Đức. Sau đây là chứng từ của bà về phẩm giá cao cả của con người, bất luận là ai: sang hèn, giàu nghèo, trẻ già và lành tật.

Tôi làm y tá từ 34 năm và phải thành thật thú nhận rằng, tôi may mắn hành nghề tôi chọn: một nghề tuy khó khăn nhưng đầy hứng khởi, một nghề tôi yêu thích. Trong nhiều lãnh vực khác nhau suốt thời gian hoạt động nơi nhà thương, nghề nghiệp của tôi không diễn ra một chiều. Tôi có thể quả quyết:

- Tôi cho đi ít hơn là nhận lãnh về mọi phía: từ bệnh nhân đến gia đình của họ và từ các bạn đồng nghiệp.

Hiện nay tôi hợp tác với khoảng 30 y tá và 10 bác sĩ. Tất cả là nhân viên thiện nguyện, làm việc cho trạm phát thuốc của thành phố. Trạm nối liền với Bệnh Viện là nơi đón tiếp, chẩn bệnh và chữa trị cho người cùng khổ, phần đông vô gia cư, không nghề nghiệp. Đây là môi trường giúp tôi tiếp xúc trực tiếp với cái nghèo khổ, dưới đủ mọi hình thái. Nhờ đó, tôi ý thức cái dòn mỏng của thân phận con người. Cùng lúc, công việc giúp tôi luôn sống khiêm tốn, kiên nhẫn và khoan dung. Cứ mỗi lần trông thấy một người trở lại trạm chẩn bệnh với cùng một vấn đề như nghiện rượu, ma túy, lòng tôi dâng lên niềm thông cảm sâu xa. Nhưng nhất là, người ấy nhắc tôi nhớ rằng:

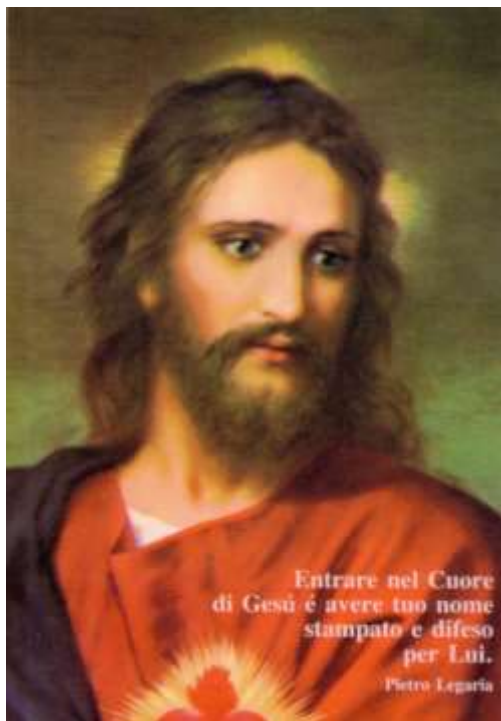
- Tôi là tội nhân luôn sa đi ngã lại, phạm cùng một thứ tội. Nhưng cứ mỗi lần đi xưng tội, tôi lại được THIÊN CHÚA tha thứ và yêu thương.

Những khuôn mặt tôi gặp tại trạm phát thuốc miễn phí thường hằn sâu nét cứng cõi vì điều kiện sống khó khăn, hay phải tranh đấu để sống còn. Thế nhưng, đó cũng là những gương mặt dấu ẩn nhiều ân huệ tuyệt vời. Những người này đôi khi có hành động cực-cần, nhưng họ cũng có khả năng tiếp đón, giúp đỡ tha nhân cách mau mắn lạ thường. Khi chứng kiến cảnh cử cao đẹp ấy, tôi tự nhủ:

- Đây là dấu chứng sự hiện diện của THIÊN CHÚA nơi mỗi người. Vâng, đúng thế, cuộc đời mỗi người là một cuốn truyện thánh thiêng!

... Sau đây là cuộc theo Đạo Công Giáo của anh Didier, người Pháp.

Anh Didier bị tổn thương vì cuộc sống. Anh từng lang thang trên các vỉa hè thành phố, từng vào tù ra khám, từng nghiện ngập rượu chè, ma túy. Sau cùng, anh đến ăn mày lòng thương xót của các tín hữu Công Giáo, trước thềm nhà thờ xứ đạo Nimes (Nam Pháp).

Vào một buổi sáng Chúa Nhật tháng 10 năm 1997, anh Didier đứng nơi chỗ thường lễ, giơ tay xin của bố thí. Sau Thánh Lễ, rời nhà thờ, khi đi qua mặt anh, các tín hữu có thói quen trao đổi vài câu thăm hỏi ngắn ngủi, trước khi bỏ vào mũ anh và đồng tiền bác ái. Người sau cùng rời thánh đường là Nữ Tu mà anh Didier quen biết từ ít lâu nay. Anh ngược mắt nhìn Nữ Tu và nói:

- Thưa Chị, em muốn được Rửa Tội!

Thoáng một giây ngỡ ngàng, Nữ Tu đứng lại nói chuyện và hiểu câu nói quả xuất phát từ lòng ước muốn chân thành. Anh Didier ghi danh theo học khóa giáo lý dành cho người lớn. Trong vòng hai năm, anh trung thành tham dự các buổi học giáo lý. Anh khám phá ra cuộc đời và giáo huấn của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ Duy Nhất của loài người. Kinh nguyện anh yêu thích nhất là Kinh Lạy Cha.

Sau cùng, buổi cử hành bí tích Rửa Tội được ấn định vào ngày thứ bảy 14-7-1999. Trước đó, toàn giáo xứ và các giáo xứ phụ cận cũng được loan báo tin vui. Mọi người hân hoan chuẩn bị cho cuộc đại lễ, mừng ngày gia nhập Giáo Hội Công Giáo của một người con thân yêu, sau bao tháng ngày rong chơi bụi đời. Hôm ấy, nhà thờ được trang hoàng đầy hoa và ánh sáng. Đồng đảo giáo hữu có mặt. Anh Didier thật sự cảm động và sung sướng. Từ nay, anh có một gia đình, với không biết bao khuôn mặt thân yêu, triu mến.

Tuy nhiên, cuộc theo Đạo Công Giáo của anh Didier không dừng tại đó. Sau khi lãnh Bí Tích Rửa Tội, anh quyết định trở về nguyên quán, đoàn tụ với gia đình. Anh muốn bắt đầu cuộc sống mới, cuộc sống làm chứng tá cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ nơi gia đình và quê hương anh.

... "Chúng tôi không chán nản. Trái lại, dù con người bên ngoài của chúng tôi có tiêu tan đi, thì con người bên trong của chúng tôi ngày càng đổi mới. Thật vậy, một chút gian truân tạm thời trong hiện tại sẽ mang lại cho chúng ta cả một khối vinh quang vô tận, tuyệt vời. Vì thế, chúng ta mới không chú tâm đến những sự vật hữu hình, nhưng đến những thực tại vô hình. Quả vậy, những sự vật hữu hình thì chỉ tạm thời, còn những thực tại vô hình mới tồn tại vĩnh viễn" (2 Côrintô 4,16-18).

("Annales d'Issoudun", Avril/2000, trang 9+8)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt